

بررسی میزان شیوع و علل غیبت از کار پزشکی در میان کارکنان شاغل در حوزه بهداشت و درمان

محسن محمدی^۱، روح اله میرشفیعی^۲، مرضیه رجبی^۲، زهرا عبدلی^۲، الهه باوندپور^۳

مقدمه و هدف:

حضور نداشتن در محل کار به هر علتی، غیبت از کار تلقی می شود. غیبت های پزشکی می تواند به طور جدی تأثیر منفی بر عملکرد سازمان داشته باشد. مطالعه حاضر، به منظور بررسی شیوع و علل غیبت پزشکی در بین کارکنان صورت گرفت.

روش کار:

مطالعه حاضر از نوع مقطعی - توصیفی است. اطلاعات از طریق چک لیست مشتمل بر دو قسمت: اطلاعات دموگرافیک و دلایل غیبت از کار (تعداد و طول مدت غیبت، بسامد غیبت، سابقه کار و وضعیت استخدام) جمع آوری گردید. داده ها با آزمون نهایی Chi-square و رتبه ای اسپیرمن در نرم افزار SPSS 20 تجزیه و تحلیل شد.

یافته ها:

در این مطالعه میانگین سنی کارکنان $35 / 72 \pm 6 / 3$ سال بود. بیشترین افراد دارای غیبت پزشکی در گروه سنی ۳۰ - ۳۹ سال (۱۳۴ نفر)، کارکنان استخدام رسمی، خانم های متأهل و افرادی با سابقه ۶ تا ۱۰ سال (۹۲ نفر) بودند. از بین بیماری های مورد بررسی، سرماخوردگی و اختلالات اسکلتی - عضلانی، بیشترین تکرار غیبت در بین کارکنان شبکه بهداشت را به خود اختصاص داده اند.

نتیجه گیری:

با توجه به نتایج مطالعه حاضر، یکی از مهم ترین علل قابل تغییر غیبت از کار، اختلالات اسکلتی - عضلانی می باشد؛ بنابراین می توان در راستای بهبود شرایط فیزیکی و ارگونومی کارکنان، پیشنهادهای ماندند: تهیه صندلی استاندارد و قابل تنظیم، میز کار مناسب، نصب نرم افزار ارگونومی (برنامه نرمش های محل کار) به مدیران اجرایی شبکه بهداشت و درمان ارائه کرد.

واژه های کلیدی:

شیوع، غیبت پزشکی، کارکنان بهداشت و درمان

^۱ دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه، کرمانشاه، ایران

^۲ دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران

^۳ دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه، کرمانشاه، ایران (نویسنده مسئول)